

B E S L U T S P R O M E M O R I A

FI Dnr 17-717

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Ändrade regler om årsredovisning och rapportering för kreditinstitut och värdepappersbolag

Sammanfattning

Finansinspektionen inför ändringar i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:25) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (redovisningsföreskrifterna), samt i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:14) om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter (rapporteringsföreskrifterna).

I huvudsak är ändringarna en följd av nya redovisningsregler för nedskrivning, klassificering och värdering av finansiella instrument (IFRS 9). Dessutom görs vissa förtydliganden och redaktionella ändringar till följd av bland annat den nya redovisningsstandarden om intäkter från avtal med kunder (IFRS 15) och de lagändringar om bokföringsskyldighet för utländska filialer som trädde i kraft den 1 juli 2017 (prop. 2016/17:149).

Ändringarna innebär i stort sett inga förändringar i sak, utan är följdändringar till ändringarna i IFRS-regelverket och lagändringarna.

I egenskap av statistikansvarig myndighet, för delar av finansmarknadsstatistiken, gör Finansinspektionen också några ändringar för att upprätthålla nationella och internationella statistikkraav.

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2018.

Innehåll

1	Utgångspunkter	3
1.1	Målet med regleringen	3
1.2	Nuvarande och kommande regelverk	3
1.3	Regleringsalternativ	6
1.4	Rättsliga förutsättningar	6
1.5	Ärendets beredning	7
2	Ändringarna i redovisningsföreskrifterna	7
2.1	Köpta eller utgivna kreditförsämrade finansiella tillgångar	8
2.2	Värdering av övertagen egendom	8
2.3	Bestämmelser om finansiella instrument i RFR 2	10
2.4	Nedskrivning av operationella leasingavtal	10
2.5	Upplysningar om noterade och onoterade värdepapper	10
2.6	Allmänna råd om repor och återköpstransaktioner	11
2.7	Avsättningar	12
2.8	Nettoresultat av finansiella transaktioner	12
2.9	Övriga rörelseintäkter	16
2.10	Kreditförluster, netto	16
2.11	Nedskrivning av finansiella tillgångar	17
2.12	Modifieringsvinster och modifieringsförluster	18
2.13	Övriga redaktionella ändringar och förtydliganden	19
2.14	Ikraftträdande och övergångsregler	20
3	Ändringar i rapporteringsföreskrifterna	20
3.1	Inledning	20
3.2	Avsnitt A i blanketten Standardrapport	21
3.3	Avsnitt C i blanketten Standardrapport	21
3.4	Avsnitt D i blanketten Standardrapport	23
3.5	Ikraftträdande och övergångsregler	24
4	Förslagets konsekvenser	24
4.1	Konsekvenser av redovisningsföreskrifterna	24
4.2	Konsekvenser av rapporteringsföreskrifterna	26
4.3	Konsekvenser för samhället och konsumenterna	27
4.4	Konsekvenser för Finansinspektionen	28
4.5	Tidpunkt för ikraftträdande	28
	Bilaga 1	29
	Bilaga 2	32

1 Utgångspunkter

1.1 Målet med regleringen

En tillförlitlig och enhetlig extern redovisning är av stor betydelse för Finansinspektionens arbete med att främja väl fungerande marknader, finansiell stabilitet och ett gott konsumentskydd. För att uppnå en hög och enhetlig standard i institutens externa redovisning och rapportering till Finansinspektionen krävs att Finansinspektionens redovisnings- och rapporteringsföreskrifter är tydliga och ändamålsenliga.

Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:25) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (redovisningsföreskrifterna) behöver anpassas eftersom de internationella redovisningsstandarderna (IFRS) har ändrats. Vilka regler som har ändrats beskrivs nedan i avsnitt 1.2.2.

Den löpande finansiella rapportering som kreditinstitut och värdepappersbolag är skyldiga att lämna till Finansinspektionen ska överensstämma med de års- och delårsbokslut som företagen upprättar. Därför behöver även Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2008:14) om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter (rapporteringsföreskrifterna) anpassas till de nya redovisningsstandarderna.

I egenskap av statistikansvarig myndighet för delar av finansmarknadsstatistiken, gör Finansinspektionen också några ändringar i rapporteringsföreskrifterna som syftar till att upprätthålla nationella och internationella statistikkraav.

1.2 Nuvarande och kommande regelverk

1.2.1 Nuvarande regelverk

Kreditinstitut, värdepappersbolag och vissa finansiella holdingföretag ska upprätta och offentliggöra årsredovisningar, koncernredovisningar och delårsrapporter enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (ÅRKL).

Finansinspektionens principiella hållning är att alla institut bör tillämpa samma redovisningsregler som noterade icke-finansiella företag, dvs. IFRS-regelverket som Europeiska kommissionen har antagit samt rekommendationer och uttalanden från Rådet för finansiell rapportering. Syftet är att säkerställa att institutens externa redovisning har en hög och enhetlig standard.

Finansinspektionen ansvarar för att utveckla god redovisningssed för institut i den utsträckning det är påkallat med hänsyn till deras särart, se 8 kap. 1 § bokföringslagen (1999:1078). I redovisningsföreskrifterna regleras detta

närmare. Redovisningsföreskrifterna ändrades senast den 1 januari 2016. De ändringarna tillämpas på årsbokslut, årsredovisningar och koncernredovisningar som upprättats för räkenskapsår som inletts närmast efter den 31 december 2015.

Koncernredovisning

Samtliga institut ska när de upprättar sina koncernredovisningar tillämpa IFRS-regelverket som antagits av Europeiska kommissionen. De ska även tillämpa rekommendationer och uttalanden från Rådet för finansiell rapportering om koncernredovisning, som kompletterar IFRS-regelverket. Kompletteringarna gäller bland annat de krav på upplysningar som ska lämnas i koncernredovisningarna enligt ÅRKL och som saknar motsvarighet i IFRS-regelverket.

Vidare finns det i 7 kap. redovisningsföreskrifterna bestämmelser som institut ska tillämpa i sina koncernredovisningar.

Årsredovisning

Redovisning för juridiska personer ska upprättas i enlighet med bestämmelserna i årsredovisningslagarna, dvs. ÅRKL och årsredovisningslagen (1995:1554) (ÅRL). Dessa lagar är till sin karaktär ramlagar. Lagarnas innehåll kompletteras av normgivande organ och redovisningspraxis. Rådet för finansiell rapportering utformar rekommendationer och uttalanden för juridiska personer, vars värdepapper är noterade på en reglerad marknad i EES-området, med utgångspunkt i det IFRS-regelverk som Europeiska kommissionen har antagit.

När det gäller redovisningen i en enskild juridisk person som är ett institut tillämpas så kallad lagbegränsad IFRS. Det innebär att IFRS-regelverket som Europeiska kommissionen har godkänt tillämpas så långt det är möjligt med hänsyn till lagar, andra författningar eller redovisningsföreskrifter. I redovisningsföreskrifterna föreskrivs även att rekommendationen från Rådet för finansiell rapportering, RFR 2 Redovisning för juridiska personer, får tillämpas i den utsträckning detta är förenligt med lag, andra författningar och redovisningsföreskrifterna.¹

Undantag från och tillägg till IFRS-regelverket samt rekommendationerna och uttalandena från Rådet för finansiell rapportering kan göras. Undantag och tillägg kan dels motiveras av att det finns specifika lagar för instituten, dels av annan hänsyn baserad på institutens särart. Sådan hänsyn kan exempelvis ha sin grund i kapitaltäckningsregler, speciella rörelseregler, skilda skatteregler eller vissa lättnadsregler för mindre företag.

1.2.2 Kommande regelverk

Ändringarna i redovisnings- och rapporteringsföreskrifterna är i första hand motiverade av ändringar i IFRS-regelverket.

¹ 2 kap. 1 § andra stycket redovisningsföreskrifterna.

Europeiska kommissionen beslutade under 2016 om ett antal ändringar i IFRS-regelverket, som enligt International Accounting Standards Board (IASB ²) ska tillämpas för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2018 eller senare.

Bland annat har IASB gett ut en ny standard för redovisning av finansiella instrument, IFRS 9 Finansiella instrument. När IFRS 9 börjar tillämpas, den 1 januari 2018, ersätter den motsvarande regler i standarden IAS 39 Finansiella instrument: Redovisning och värdering. Eftersom redovisningsföreskrifterna hänvisar till de vid varje tidpunkt gällande redovisningsstandarderna från IASB gör Finansinspektionen följdändringar i de hänvisningar i redovisningsföreskrifterna som för närvarande finns till IAS 39.

IASB har också gett ut en ny standard för intäktsredovisning, IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder. När den nya standarden börjar tillämpas ersätter den bland annat den nuvarande standarden, IAS 18 Intäkter. Hänvisningar som görs till IAS 18 i redovisningsföreskrifterna ersätts därför med hänvisningar till IFRS 15.

Finansinspektionen inför även förtydliganden i redovisnings- och rapporteringsföreskrifterna genom att ändra vissa begrepp så att de bättre motsvarar internationella redovisningsstandarder (IFRS) som föreskrifterna hänvisar till.

Övriga ändringar i IFRS-regelverket (se bilaga 2) motiverar inga ändringar i vare sig redovisnings- eller rapporteringsföreskrifterna.

Finansinspektionen gör dessutom ändringar i redovisningsföreskrifterna med anledning av lagändringar som trädde i kraft den 1 juli 2017 och som innebär att vissa regler i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. överförs till bokföringslagen (prop. 2016/17:149). Lagändringarna innebär att vissa hänvisningsändringar i föreskrifterna behöver göras.

Den 1 september 2017 publicerade Rådet för finansiell rapportering ett förslag till ändringsmeddelande för RFR 2 Redovisning för juridiska personer. Av förslaget framgår att reglerna i IFRS 9, punkt 5.7.7, om redovisning av egen kreditrisk över övrigt totalresultat inte ska tillämpas. Undantaget innebär att värdeförändringar på skulder som vid första redovisningstillfället identifierats att värderas till verkligt värde över resultaträkningen i sin helhet ska redovisas i resultaträkningen. Det föreslagna ändringsmeddelandet överensstämmer med 2 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna. Detta eftersom bestämmelsen innebär att en regel i IFRS ska följas om den inte strider mot en regel i årsredovisningslagarna.

² IASB ansvarar för IFRS-regelverket, dvs. International Accounting standards (IAS), International Financial Reporting Standards (IFRS) samt tolkningar från Standing Interpretations Committee (SIC) och tolkningar från IFRS Interpretations Committee (IFRIC).

Eftersom rapporteringsföreskrifterna hänvisar till redovisningsföreskrifterna behöver även dessa anpassas till de nya reglerna i IFRS 9 och vissa av de ändringar som Finansinspektionen gör i redovisningsföreskrifterna.

1.3 Regleringsalternativ

Syftet med redovisningsföreskrifterna är att säkerställa att instituten håller en hög och enhetlig standard i sin externa redovisning. Finansinspektionen ser inte att det finns några alternativ till reglering för att uppnå detta och väljer därför att ändra redovisningsföreskrifterna.

Ändringarna består främst av uppdateringar för att anpassa nuvarande regler till gällande internationella redovisningsstandarder. Uppdateringar är nödvändiga för att på bästa sätt spegla förändringar i andra redovisningsregelverk, eftersom föreskrifterna hänvisar till de standarder, rekommendationer och uttalanden från IASB och Rådet för finansiell rapportering som gäller vid varje tidpunkt. Finansinspektionen bedömer att det inte finns något godtagbart alternativ till att ändra i redovisningsföreskrifterna. Det finns även behov av att förtydliga vissa bestämmelser i redovisningsföreskrifterna som lämnat utrymme för tolkningar. Om redovisningsföreskrifterna skulle vara kvar i sin nuvarande form skulle de inte vara i linje med IFRS-regelverket och dessutom skulle de otydligheter som har identifierats finnas kvar.

Den 12 maj 2017 publicerade Europeiska bankmyndigheten (EBA) sina riktlinjer för kreditinstitutens riskhanteringsmetoder och redovisning av förväntade kreditförluster. Riktlinjerna träder i kraft den 1 januari 2018. Syftet med riktlinjerna är att säkerställa en hög kvalitet när de nya reglerna om redovisning av förväntade kreditförluster, enligt IFRS 9, genomförs. Företagen som tillämpar redovisningsföreskrifterna omfattas också av EBA:s riktlinjer, även om föreskrifterna inte innehåller någon direkt hänvisning till riktlinjerna.

Syftet med rapporteringsföreskrifterna är att säkerställa att det finns en enhetlig standard för företagens rapportering av finansiell information till Finansinspektionen. Rapporteringen ska överensstämma med den externa finansiella information som företagen lämnar via års- och delårsbokslut. Konsekvensen av att inte ändra rapporteringsföreskrifterna skulle vara att de inte skulle stämma överens med den externa rapporteringen. Att lämna rapporteringsföreskrifterna oförändrade är därför inget godtagbart alternativ, anser Finansinspektionen.

1.4 Rättsliga förutsättningar

Finansinspektionen får bland annat meddela föreskrifter om kreditinstituts och värdepappersbolags löpande bokföring, årsbokslut, delårsrapporter, årsredovisning och koncernredovisning enligt 4–8 §§ förordningen (1995:1600) om årsredovisning i kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag. Finansinspektionen har även bemyndigande, enligt 19 b § förordningen

(1992:308) om utländska filialer m.m., att meddela föreskrifter om omfattningen av och innehållet i den redovisning som utländska filialer lämnar för verksamheten.

Vad gäller den löpande finansiella rapporteringen som regleras i rapporteringsföreskrifterna har Finansinspektionen fått bemyndigande att meddela föreskrifter om rapportering i kreditinstitut, värdepappersbolag och vissa filialer. Bemyndigandena finns i 15 § förordningen (2001:100) om den officiella statistiken, 4–7 §§ förordningen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, 5 kap. 2 § 11 förordningen (2004:329) om bank- och finansieringsrörelse, 6 § förordningen (1970:68) om tillsyn över Svenska skeppshypotekskassan, 6 kap. 1 § 63 förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden samt 19 b § förordningen om utländska filialer m.m.

1.5 Ärendets beredning

Finansinspektionen bedömde att det inte behövdes någon extern referensgrupp i ärendet. Detta eftersom det handlar om mindre ändringar, som uppdateringar, förtydliganden och redaktionella ändringar.

Den 28 juni 2017 remitterade Finansinspektionen ett förslag till ändringar i redovisnings- och rapporteringsföreskrifterna.

Fem remissinstanser (Sveriges Riksbank, Pensionsmyndigheten, Konkurrensverket, Bokföringsnämnden och FAR) har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Sex andra remissinstanser har framfört synpunkter i sak på förslaget. De är Skatteverket, Svenska Bankföreningen, Statistiska centralbyrån, Finansbolagens Förening, Näringslivets Regelnämnd (NNR) och Sparbankernas Riksförbund. Finansinspektionen har övervägt deras kommentarer och redogör under respektive avsnitt för de huvudsakliga synpunkterna och hur myndigheten ställer sig till dem.

Regelrådet, Riksrevisionen och Svensk Försäkring har avstått från att yttra sig.

Finansinspektionen har efter remisstidens utgång fört en dialog med Skatteverket och Bokföringsnämnden med anledning av Skatteverkets remissvar (se avsnitt 2.1).

2 Ändringarna i redovisningsföreskrifterna

Finansinspektionen redogör nedan för de överväganden som har gjorts och hur ändringarna i redovisningsföreskrifterna motiveras. Vissa mindre ändringar av språklig eller redaktionell karaktär görs också utan att behandlas särskilt nedan.

2.1 Köpta eller utgivna kreditförsämrade finansiella tillgångar

Finansinspektionens ställningstagande: Finansinspektionen väntar med att genomföra den föreslagna ändringen att komplettera de allmänna råden till 2 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna med ett förtydligande om uppskrivning av värdet på köpta eller utgivna kreditförsämrade finansiella tillgångar.

Remisspromemorian: Förslaget innehöll en ny punkt i de allmänna råden till 2 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna med följande lydelse:

d) IFRS 9 Finansiella instrument. Vid revidering av uppskattningar av in- eller utbetalningar för köpta eller utgivna kreditförsämrade finansiella tillgångar, som redovisas till upplupet anskaffningsvärde, får en uppskrivning endast ske om förutsättningarna i 4 kap. 6 § årsredovisningslagen är uppfyllda. Jfr 4 kap. 1 § lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Remissinstanserna: Skatteverket har avstyrkt förslaget med hänvisning till att en tillämpning av IFRS 9 punkt 4.2.1, med värdering till upplupet anskaffningsvärde, enligt myndighetens uppfattning inte är en uppskrivning enligt 4 kap. 6 § ÅRL. Övriga remissinstanser har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Anledningen till att Finansinspektionen föreslog en ny punkt i de allmänna råden till 2 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna var att myndigheten såg ett behov av att förtydliga vad som gäller för köpta eller utgivna kreditförsämrade finansiella tillgångar. Det behovet kvarstår.

Med anledning av vad Skatteverket har framfört i sitt remissvar, och att de aktuella fordringarna finns även i icke-finansiella företag, har Finansinspektionen begärt att Bokföringsnämnden ska yttra sig i frågan. Det kan enligt Finansinspektionen finnas ett behov av en mer detaljerad vägledning om hur uppskrivningsreglerna ska tillämpas och då för både finansiella och icke-finansiella företag.

I avvaktan på att Bokföringsnämnden ger sin syn på saken avstår Finansinspektionen från att genomföra några förändringar i de aktuella allmänna råden. Finansinspektionen kan dock komma att återkomma i frågan vid ett senare tillfälle.

2.2 Värdering av övertagen egendom

Finansinspektionens ställningstagande: Hänvisningen i 4 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna till redovisningskategorin ”finansiell tillgång som kan säljas” ersätts med en hänvisning till ”finansiell tillgång som redovisas till verkligt värde via resultatet eller, om villkoren för en sådan redovisning är uppfyllda, till verkligt värde via övrigt totalresultat”.

De allmänna råden till bestämmelsen ändras genom att skrivningen ”kan säljas” ersätts med ”är värderade till verkligt värde”.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Redovisningskategorin ”finansiell tillgång som kan säljas” försvinner i samband med att IFRS 9 börjar tillämpas. Bestämmelsen i 4 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna och de allmänna råden till bestämmelsen måste därför ändras.

Det framgår av 7 kap. 6 § lagen om bank- och finansieringsrörelse att egendom som har övertagits av kreditinstitutet enligt 7 kap. 3 eller 5 §, ska avyttras när det är lämpligt med hänsyn till marknadsförhållandena. Egendomen ska dock avyttras senast när det kan göras utan förlust för institutet. Om egendomen inte har avyttrats inom tre år från förvärvet, får institutet fortsätta att inneha egendomen bara om Finansinspektionen ger tillstånd till det.

Finansiella tillgångar som klassificerats i kategorin ”finansiella tillgångar som kan säljas” enligt IAS 39, redovisas till verkligt värde med värdeförändringarna i övrigt totalresultat. IFRS 9 har ingen motsvarande kategori. Övertagen egendom ska därför antingen redovisas till verkligt värde via resultatet eller, om villkoren för en sådan redovisning är uppfyllda, till verkligt värde via övrigt totalresultat.

Med tanke på vad som anges i 7 kap. 6 § lagen om bank- och finansieringsrörelse är det inte uteslutet att en finansiell tillgång kan komma att redovisas till verkligt värde via övrigt totalresultat. Det kan inträffa om den finansiella tillgången omfattas av en affärsmodell, vars mål kan uppnås både genom att samla in avtalsenliga kassaflöden och genom att sälja tillgången, samtidigt som kassaflödena endast är betalningar av kapitalbelopp och ränta på utestående kapitalbelopp. Finansinspektionen bedömer att detta kan inträffa i undantagsfall och anser därför att dessa finansiella tillgångar ska redovisas till verkligt värde via övrigt totalresultat, om villkoren i IFRS 9 är uppfyllda. Finansinspektionen bedömer dock att det är mer troligt att övertagen egendom som är finansiella tillgångar kommer att redovisas till verkligt värde via resultatet.

En redovisning till upplupet anskaffningsvärde, enligt IFRS 9, är utesluten eftersom en sådan redovisning förutsätter en affärsmodell vars målsättning är att inkassera avtalsenliga kassaflöden. Finansinspektionen anser att en sådan affärsmodell inte är förenlig med kraven på avyttring av övertagen egendom i lagen om bank- och finansieringsrörelse.

De tillhörande allmänna råden ändras i enlighet med ändringen i bestämmelsen. Finansiella tillgångar som ett institut tar över värderas till

verkligt värde i rapporten över finansiell ställning, oavsett om värdeförändringarna redovisas i resultatet eller i övrigt totalresultat.

2.3 Bestämmelser om finansiella instrument i RFR 2

Finansinspektionens ställningstagande: I 4 kap. 3 § redovisningsföreskrifterna anges att ett institut inte ska tillämpa punkt 2 avseende IFRS 9 *Finansiella instrument* i RFR 2 *Redovisning för juridiska personer*.

Rubriken till bestämmelsen ändras från ”Tillämpning av IAS 39 Finansiella instrument: Redovisning och klassificering” till ”Tillämpning av IFRS 9 *Finansiella instrument*”.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Ändringarna innebär ingen ändring av Finansinspektionens principiella hållning att institut ska tillämpa IASB:s regelverk så långt en IFRS-regel är förenlig med ÅRKL och Finansinspektionens redovisningsföreskrifter. Vad gäller redovisningsstandarden IFRS 9 för redovisning av finansiella instrument gör Finansinspektionen ingen annan bedömning.

2.4 Nedskrivning av operationella leasingavtal

Finansinspektionens ställningstagande: Hänvisningen i 4 kap. 4 § redovisningsföreskrifterna till IAS 39 punkt 63–65 ändras till IFRS 9 punkterna 2.1.b.i, 5.5.1 och 5.5.15.b.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Ändringen motiveras av tillämpningen av IFRS 9. Den innebär ingen ändring i sak. Ändringen förtydligar att ett institut även i fortsättningen ska beakta leasingtagarens kreditvärdighet när det bedömer om det finns något behov att skriva ned den utleasade tillgången.

2.5 Upplysningar om noterade och onoterade värdepapper

Finansinspektionens ställningstagande: Upplysningskravet om uppdelning på noterade och onoterade värdepappersinnehav i 5 kap. 3 § redovisningsföreskrifterna ersätts med ett krav på upplysningar om värdepapper fördelade på nivå 1, 2 eller 3 i enlighet med hierarkin för verkligt värde i IFRS 13.

Remisspromemorian: Förslaget hade i stort sett samma innehåll. Ett förtydligande har dock gjorts genom att det anges att uppdelningen enligt bestämmelsen ska göras när det följer av IFRS 13 *Värdering till verkligt värde*.

Remissinstanserna: Svenska Bankföreningen och Finansbolagens förening anser att det i vissa fall kan vara svårt att fastställa verkliga värden för värdepapper i posterna ”Aktier och andelar i intresseföretag och gemensamt styrda företag” (Tillgångar, post 7) och ”Aktier och andelar i koncernföretag” (Tillgångar, post 8). De anser också att förslaget går längre än IFRS 13. Övriga remissinstanser har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Ändringen innebär att upplysningskraven på noterade och onoterade värdepappersinnehav anpassas till motsvarande upplysningskrav i IFRS 13.

Nuvarande upplysningskrav i 5 kap. 3 § redovisningsföreskrifterna baseras på rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (bankdirektivet), som anger att värdepapper ska delas upp på noterade och onoterade innehav. Eftersom motsvarande upplysningskrav för samma värdepapper samtidigt regleras i IFRS tar Finansinspektionen bort begreppen noterade och onoterade och anpassar terminologin till upplysningskraven i IFRS 13. I denna standard används i stället klassificeringsterminologin nivå 1, 2 eller 3 för finansiella instrument.

Upplysningarna om nivå 1, 2 eller 3 i enlighet med hierarkin för verkligt värde är ett krav när tillgångarna tas upp till verkligt värde i balansräkningen eller om information om det verkliga värdet ska lämnas i not. Mot bakgrund av vad Svenska Bankföreningen och Finansbolagens förening har anfört i sina remissvar bör det förtydligas att upplysningarna ska lämnas när IFRS 13 tillämpas. Det innebär att redovisningsföreskrifterna inte går längre än befintliga regler vad gäller fastställande av verkliga värden eller upplysningar om dessa.

Syftet med bankdirektivets krav på uppdelning i noterade respektive onoterade värdepapper, uppnås enligt Finansinspektionen genom de upplysningar som sedan tidigare lämnas enligt IFRS 13 punkterna 93 och 97 om nivå 1, 2 eller 3. Ändringen syftar till att undvika att belasta företagen med dubbla upplysningskrav och medför inte att några nya upplysningskrav införs.

2.6 Allmänna råd om repor och återköpstransaktioner

Finansinspektionens ställningstagande: Bilaga 1 till redovisningsföreskrifterna ändras så att fjärde stycket i de allmänna råden till 4 § och andra stycket i de allmänna råden till 17 § tas bort.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Enligt 2 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna ska så kallad lagbegränsad IFRS tillämpas när ett institut upprättar en egen årsredovisning och delårsrapport. Det innebär att en regel i IFRS-regelverket ska tillämpas av ett institut så länge IFRS-regeln är förenlig med ÅRKL och Finansinspektionens redovisningsföreskrifter.

De delar av de båda allmänna råden som tas bort finns även som separata IFRS-regler i IFRS 9 punkterna 3.2.23 och B3.3.2. Eftersom tillämpningen av dessa två IFRS-regler följer av 2 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna bör delar av de båda allmänna råden tas bort för att undvika dubbelreglering.

2.7 Avsättningar

Finansinspektionens ställningstagande: Bilaga 1 till redovisningsföreskrifterna ändras så att de allmänna råden till 20 § omfattar även avsättningar för låneåtaganden.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Av de allmänna råden till 20 § i bilaga 1 framgår endast att avsättningar för finansiella garantier som inte är derivat kan redovisas under posten ”avsättningar” i rapporten över finansiell ställning. Av IFRS 9 punkt 5.5.1 framgår att förlustreserveringar även ska göras på exempelvis låneåtaganden. Kompletteringen i de allmänna råden innebär ingen ändring i sak, men Finansinspektionen bedömer att ett förtydligande bör göras.

2.8 Nettoresultat av finansiella transaktioner

Finansinspektionens ställningstagande: 8 § i bilaga 2 till redovisningsföreskrifterna ändras på följande sätt:

- I första stycket 1 utgår ”innehåller för handel (inklusive derivat) eller som utgör finansiella tillgångar som kan säljas”.
- I första stycket 2 utgår ”andra redovisade”, och hänvisningen till första stycket 1 ersätts med ”värderade till verkligt värde via resultatet”.
- I första stycket 3 ersätts ”i den mån de kan hänföras till valutakursförändringar” med ”i den mån de kan hänföras till valutakursförändringar som ska redovisas i resultaträkningen”.
- Andra stycket utgår.

Dessutom kompletteras de allmänna råden till bestämmelsen med ett nytt första stycke som lyder ”I resultatposten bör även redovisas nedskrivningar och

återföringar av dessa när det gäller obligationer och andra räntebärande värdepapper värderade till verkligt värde via övrigt totalresultat. Resultatposten bör även omfatta omklassificeringsjusteringar som uppstår då finansiella tillgångar värderade till verkligt värde via övrigt totalresultat bokas bort från rapport över finansiell ställning.” Det sista stycket i de allmänna råden tas bort.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Svenska Bankföreningen och Finansbolagens förening avstyrker förslaget till komplettering av de allmänna råden och hänvisar till att förslaget innebär ett ingrepp och en begränsning av IFRS. De menar vidare att en sådan begränsning innebär ett hinder mot globalt jämförbara standarder och att sådana begränsningar endast bör införas om det finns väldigt starka skäl. Övriga remissinstanser har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Genom 8 § i bilaga 2 till redovisningsföreskrifterna genomförs artikel 32 i bankdirektivet i svensk rätt. Ändringarna är en anpassning till den nya IFRS-standard som reglerar redovisningen av finansiella instrument (IFRS 9).

Av artikel 32 i bankdirektivet framgår att bland annat realisationsresultat som uppstår vid avyttringar av finansiella instrument ska redovisas i resultatposten ”Nettoresultat av finansiella transaktioner”. Genom strykningen i första stycket 1 anger bestämmelsen att realisationsresultat vid försäljningar av finansiella instrument och ädla metaller redovisas i resultatposten ”Nettoresultat av finansiella transaktioner”.

Vidare är begreppet ”finansiella tillgångar som kan säljas” en redovisningskategori som används i IAS 39. Någon motsvarande kategori finns inte i IFRS 9. Av den anledningen tas begreppet bort. Begreppet ”innehåller för handel” definieras visserligen i bilaga A till IFRS 9, men Finansinspektionen bedömer att det är bättre att ta bort båda dessa begrepp för att tydliggöra att första punkten gäller de vinster och förluster som uppstår när finansiella instrument avyttras eller i vissa fall förvärvas.

Även första stycket 2 ändras för att anpassas till IFRS 9. Med ändringen vill Finansinspektionen förtydliga att man i denna resultatpost redovisar samtliga förändringar i verkligt värde på finansiella instrument värderade till verkligt värde via resultatet. ÅRL och ÅRKL ger institut möjlighet att redovisa finansiella instrument till verkligt värde via resultatet och via fond för verkligt värde. Vad gäller förändringar i verkligt värde som ska redovisas i resultaträkningen måste det tydligt framgå av Finansinspektionens föreskrifter var dessa ska redovisas. Detta är skälet till att Finansinspektionen förtydligar att samtliga förändringar av de verkliga värdena på finansiella instrument, som ska redovisas via resultatet (oavsett om de är finansiella tillgångar eller finansiella skulder), redovisas i denna resultatpost.

Ändringen i första stycket 3 är ett förtydligande om att även valutakursvinster och valutakursförluster på finansiella tillgångar, som värderas till verkligt värde via övrigt totalresultat och är monetära poster, ska redovisas i resultatet i denna resultatpost. Detta är en anpassning till kravet i IFRS 9 punkt 5.7.10.

När det gäller införandet av ett nytt första stycke i de allmänna råden kan konstateras att uppställningsformen för en resultaträkning i en årsredovisning för ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag framgår av bilaga 2 till ÅRKL. Bilagan är en del av bankdirektivets genomförande. När IAS 39 ersätts av IFRS 9 är det inte tydligt var i resultaträkningen nedskrivningar på obligationer och andra räntebärande värdepapper, som enligt IFRS 9 ska redovisas till verkligt värde via övrigt totalresultat, ska redovisas. Finansinspektionen vill ge instituten vägledning i frågan var dessa nedskrivningar bör redovisas genom ett tillägg i de allmänna råden.

Enligt *Svenska Bankföreningen* och *Finansbolagens förening* innebär tillägget en begränsning av IFRS och ett hinder mot globalt jämförbara standarder. Finansinspektionen delar inte föreningarnas uppfattning. I resultaträkningen för juridisk person måste hänsyn tas till uppställningsformen i bilaga 2 till ÅRKL. Uppställningsformen saknar en uppenbar resultatpost att redovisa de aktuella nedskrivningarna i. De får inte redovisas i resultatposten "Kreditförluster, netto", eftersom den posten används till nedskrivningar på "Utlåning till kreditinstitut" och "Utlåning till allmänheten". De får inte heller redovisas i resultatposten "Nedskrivning av finansiella anläggningstillgångar", som är öronmärkt för nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar. Obligationer och andra räntebärande värdepapper, som enligt IFRS 9 ska redovisas till verkligt värde via övrigt totalresultat, ska enligt Finansinspektionen inte betraktas som anläggningstillgångar enligt 4 kap. 3 § ÅRKL. Som Finansinspektionen ser det återstår då bara en resultatpost som kan vara rimlig att redovisa nedskrivningarna i och det är "Nettoresultat av finansiella transaktioner". Den vägledning som tillägget i de allmänna råden ger är inte någon begränsning av IFRS, enligt Finansinspektionens uppfattning, utan en vägledning om uppställningsformen i ÅRKL.

En annan möjlighet än den som Finansinspektionen tillhandahåller i de allmänna råden, är att redovisa nedskrivningarna som en delpost till "Nettoresultat av finansiella transaktioner". Eftersom det inte är självklart för de som läser de finansiella rapporterna vad "Nettoresultat av finansiella transaktioner" innehåller, är det önskvärt att instituten delar in resultatposten i delposter. Av 3 kap. 4 § tredje stycket ÅRL, jfr 3 kap. 2 § ÅRKL, framgår att poster ska delas in i delposter om det krävs för att ge en rättvisande bild av företaget. De kompletterande resultatposterna ska ges beteckningar som tydligt anger vad som ingår i posten. Ytterligare en möjlighet är att redovisa nedskrivningarna som en egen post om det klart framgår vad posten avser.

Obligationer och andra räntebärande värdepapper som enligt IFRS 9 ska redovisas till upplupet anskaffningsvärde är, enligt Finansinspektionen, att betrakta som finansiella anläggningstillgångar enligt 4 kap. 3 § ÅRKL.

Nedskrivningar av dessa finansiella tillgångar ska, till skillnad från nedskrivningar av obligationer och andra räntebärande värdepapper som redovisas till verkligt värde via övrigt totalresultat, redovisas i resultaträkningen i resultatposten "Nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar". Alternativt kan de redovisas som en delpost.

Finansinspektionen tar bort bestämmelsens andra stycke eftersom det förtydligas i första stycket vad som ska redovisas i resultatposten "Nettoresultat av finansiella transaktioner". Det andra stycket innehåller exempel på företeelser som inte får ingå i resultatposten.

Anledningen till att det sista stycket i de allmänna råden stryks är att redovisningskategorin "finansiella tillgångar som kan säljas" försvinner när IFRS 9 börjar tillämpas. IFRS 9 har andra regler för kategorisering av finansiella tillgångar. En kategori är finansiella tillgångar värderade till verkligt värde via övrigt totalresultat. För dessa finansiella tillgångar, med undantag för egetkapitalinstrument värderade till verkligt värde via övrigt totalresultat, finns krav på omklassificering av ackumulerade värdeförändringar till resultatet i samband med exempelvis avyttringar. Att sådana omklassificeringsjusteringar bör redovisas i denna resultatpost framgår av det föreslagna första stycket i de allmänna råden.

Omklassificeringsjusteringar kan även bli en av konsekvenserna när finansiella tillgångar, värderade till verkligt värde via övrigt totalresultat, omklassificeras till värderingskategorin "verkligt värde via resultatet". Dessa omklassificeringsjusteringar ska redovisas i resultatet enligt IFRS 9.5.6.7. Enligt Finansinspektionens uppfattning är dessa omklassificeringsjusteringar ett exempel på en post som inte täcks av det befintliga resultaträkningsschemat i ÅRKL. En sådan justering bör, om informationen är väsentlig, redovisas i en egen post i resultaträkningen i enlighet med 3 kap. 4 § tredje stycket ÅRL (jfr 3 kap. 2 § ÅRKL). Att redovisa dessa omklassificeringar som en egen post i resultaträkningen är även i linje med IFRS-regelverket, eftersom det framgår av IAS 1 punkt 82 cb) att ovanstående omklassificeringsjusteringar ska redovisas som en separat post i resultaträkningen.

Ett alternativ är att redovisa omklassificeringsjusteringarna i en delpost, enligt 3 kap. 4 § tredje stycket ÅRL (jämför 3 kap. 2 § ÅRKL), under resultatposten "Nettoresultat av finansiella transaktioner". Men då måste det framgå tydligt av beteckningen till delposten vad som ingår i posten. Om institutet väljer att redovisa resultateffekten tillsammans med andra poster i resultatposten "Nettoresultat av finansiella transaktioner" förväntar sig Finansinspektionen information om resultateffekten av omklassificeringsjusteringarna i notinformationen.

För de resultateffekter som uppstår vid omklassificeringar av finansiella tillgångar, från upplupet anskaffningsvärde till verkligt värde-värdering via resultatet, gäller detsamma som ovan, se IFRS 9 punkt 5.6.2 och IAS 1 punkt 82 ca.

2.9 Övriga rörelseintäkter

Finansinspektionens ställningstagande: Begreppet ”investeringar som hålls till förfall” i 9 § i bilaga 2 till redovisningsföreskrifterna ersätts med ”materiella och immateriella tillgångar”.

Ändringen innebär en följdändring i rapporteringsföreskrifterna, se avsnitt 3.4 nedan.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: ”Investeringar som hålls till förfall” är en redovisningskategori i IAS 39. Företeelsen att hålla finansiella tillgångar till förfall finns kvar men är i IFRS 9 kopplad till ett instituts affärsmodell som, tillsammans med ett annat villkor, avgör hur en finansiell tillgång ska värderas och redovisas. Ändringen innebär att bland annat realisationsvinster i samband med avyttringar av materiella och immateriella tillgångar ska redovisas under denna resultatpost. De realisationsvinster som uppstår vid avyttring av finansiella anläggningstillgångar ska redovisas i resultatposten ”Nettoresultat av finansiella transaktioner”. Vad som utgör finansiella anläggningstillgångar i ett institut framgår av 4 kap. 3 § ÅRKL.

2.10 Kreditförluster, netto

Finansinspektionens ställningstagande: 13 § i bilaga 2 till redovisningsföreskrifterna ändras på följande sätt. I punkten 2 anges att även avsättningar hänförliga till låneåtaganden och finansiella garantiavtal ska redovisas i resultatposten. En ny punkt 3 införs. Där står det att kostnader för nedskrivningar av leasingfordringar och avtalstillgångar ska redovisas i resultatposten. Nuvarande punkt 3 blir punkt 4 och förtydligas genom att ordet ”nedskrivna” ersätts med ”bortskrivna”. Även nuvarande punkt 4 numreras om.

Finansinspektionen tar också bort första stycket i de tillhörande allmänna råden.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Enligt IFRS 9 ska förlustreserveringar göras även på leasingfordringar, avtalstillgångar, låneåtaganden och finansiella garantiavtal. Kostnader för nedskrivningar och återföring av tidigare gjorda nedskrivningar på dessa poster ska därför redovisas i resultatposten ”Kreditförluster, netto”, se punkterna 2 och 3. Anledningen till att posterna

ligger i två olika punkter är att posterna i punkt 3 redovisas i rapporten över finansiell ställning med avdrag för förlustreserveringen, medan posterna i punkt 2 avser poster som inte redovisas i rapporten över finansiell ställning och där förlustreserveringen redovisas som en separat avsättning.

Punkt 4 är samma som den tidigare punkten 3, med förtydligandet att punkten gäller intäkter från tidigare bortskrivna fodringar.

Anledningen till att Finansinspektionen stryker delar av de allmänna råden är att kostnader för nedskrivningar, och återföring av tidigare gjorda nedskrivningar kopplade till finansiella garantier, i stället kommer att framgå av 13 § 2 i bilaga 2.

2.11 Nedskrivning av finansiella tillgångar

Finansinspektionens ställningstagande: 14 § i bilaga 2 till redovisningsföreskrifterna ändras på följande sätt. Bestämmelsens inledning, ”Post 13 – Nedskrivningar av finansiella tillgångar” ändras till ”Post 13 – Nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar”. Dessutom tas två poster bort från uppräkningsposterna, ”aktier och andelar (som inte ingår i post 7, 8 eller 9) (Tillgångar, post 6)” och ”ägarintressen i övriga företag (Tillgångar, post 9)”.

Vidare tas de allmänna råden till bestämmelsen bort.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Artikel 34 i bankdirektivet behandlar bland annat nedskrivningar av överlåtbara värdepapper som innehåller finansiella anläggningstillgångar. Vad som är en finansiell anläggningstillgång i ett institut framgår av 4 kap. 3 § ÅRKL. Finansinspektionen vill med ändringen förtydliga att resultatposten endast omfattar de finansiella tillgångar som räknas upp i bestämmelsen som är anläggningstillgångar. Detta är i linje med direktivet. Nedskrivningar på tillgångsposterna ”utlåning till allmänheten” och ”utlåning till kreditinstitut” redovisas i resultatposten ”Kreditförluster, netto”, oavsett om dessa tillgångar är finansiella anläggningstillgångar eller finansiella omsättningstillgångar enligt ÅRKL. Även detta är förenligt med direktivet (se artikel 33).

Obligationer och andra räntebärande värdepapper som enligt IFRS 9 ska redovisas till upplupet anskaffningsvärde är, enligt Finansinspektionen, att betrakta som finansiella anläggningstillgångar enligt 4 kap. 3 § ÅRKL.

Enligt IFRS 9 ska egetkapitalinstrument, förutom aktier och andelar i dotterföretag, intresseföretag och gemensamt styrda företag, värderas och redovisas till verkligt värde. Några andra undantag från en värdering och redovisning av

egetkapitalinstrument till verkligt värde finns inte. Detta är anledningen till att "aktier och andelar (som inte ingår i post 7, 8 eller 9) (Tillgångar, post 6)" och "ägarintressen i övriga företag (Tillgångar, post 9)" tas bort.

Motivet till att stryka de allmänna råden till bestämmelsen är att Finansinspektionen bedömer att det är rimligare att, i möjligaste mån, redovisa samtliga nedskrivningar kopplade till finansiella anläggningstillgångar i samma resultatpost, "Nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar". Således kommer samtliga nedskrivningar på finansiella anläggningstillgångar redovisas i denna resultatpost. Detta gäller dock inte för nedskrivningar på utlåning till kreditinstitut och utlåning till allmänheten som redovisas i resultatposten "Kreditförluster, netto". Det gäller inte heller för nedskrivningar på obligationer och andra räntebärande värdepapper som ska redovisas till verkligt värde via övrigt totalresultat, som bör redovisas i resultatposten "Nettoresultat av finansiella transaktioner".

2.12 Modifieringsvinster och modifieringsförluster

Finansinspektionens ställningstagande: Reglerna i IFRS 9 om redovisning av modifieringsvinster och modifieringsförluster motiverar inte några ändringar i redovisningsföreskrifterna.

Remisspromemorian: Innehöll samma bedömning.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt eller inte haft några synpunkter på bedömningen.

Finansinspektionens skäl: Enligt IFRS 9 punkt 5.4.3 ska en lånefordrans redovisade bruttovärde räknas om när lånevillkoren har omförhandlats med låntagaren och lånefordran inte tas bort från rapporten över finansiell ställning. Den skillnad som uppstår vid omräkningen ska redovisas som en modifieringsvinst eller modifieringsförlust i resultatet. Omförhandlingar av lånevillkor kan ha olika orsaker, som att låntagaren har betalningssvårigheter eller kräver en lägre ränta med anledning av ökad kreditvärdighet. Finansinspektionen bedömer att det inte bör anges i redovisningsföreskrifterna i vilken eller vilka resultatposter som modifieringsvinster och modifieringsförluster ska eller bör redovisas. Detta eftersom det beror på vilka villkor som har omförhandlats och av vilken anledning. I stället bedömer Finansinspektionen att det är lämpligast att överlåta till instituten att själva utarbeta en praxis inom detta område.

Om lånevillkoren omförhandlas med anledning av att låntagaren har betalningssvårigheter, anser dock Finansinspektionen att modifieringsresultatet ska redovisas i resultatposten "Kreditförluster, netto" om villkorsändringen avser utlåning till kreditinstitut eller utlåning till allmänheten.

Finansinspektionen vill uppmärksamma att det framgår av 3 kap. 4 § tredje stycket ÅRL, jfr 3 kap. 2 § ÅRKL att andra poster än de som finns särskilt uppställda i lag får tas upp om de nya posternas innehåll inte täcks av de som

anges i lagen. I de fall förekomsten av modifieringsvinster eller modifieringsförluster är väsentlig information kan det finnas skäl för instituten att överväga att redovisa dessa i en egen resultatpost eller som en delpost i resultaträkningen.

Om modifieringsvinsterna eller modifieringsförlusterna är väsentliga förväntar sig Finansinspektionen att även avsnittet i de finansiella rapporterna som beskriver tillämpade redovisningsprinciper bör innehålla information om modifieringsresultaten. Informationen ska vara skriven så att den som läser de finansiella rapporterna bland annat förstår vilken typ av villkorsförändringar som är vanligast förekommande och i vilka resultatposter dessa redovisas, om det inte redan framgår direkt av resultaträkningen.

Det bör även poängteras att IFRS 7 punkt 35 J innehåller krav på upplysningar som ska lämnas i de finansiella rapporterna om modifieringar av de kontraktsenliga kassaflödena på finansiella tillgångar, som inte lett till att tillgången i fråga bokats bort från rapporten över finansiell ställning.

2.13 Övriga redaktionella ändringar och förtydliganden

Finansinspektionens ställningstagande: Ett antal andra ändringar görs för att göra redovisningsföreskrifterna tydligare och anpassa dem till de aktuella ändringarna i IFRS-regelverket och till lagändringar.

Ändringar med anledning av IFRS 9:

- I 3 kap. 10 § och de allmänna råden till 7, 9 och 12 §§ i bilaga 2 ersätts hänvisningarna till IAS 39 *Finansiella instrument: Redovisning och värdering* med hänvisningar till IFRS 9 *Finansiella instrument*.
- I de allmänna råden till 9 och 12 §§ i bilaga 2 anpassas språkbruket till IFRS 9 genom att begreppet ”icke kontanta tillgångar som överförts” ersätts med ”överförda tillgångar som inte är kontanter”.
- I 5 kap. 15 § och i 15 § i bilaga 2 förtydligas att kravet på notupplysning och återföringar av nedskrivningar avser finansiella anläggningstillgångar.

Ändringar med anledning av IFRS 15:

- I 5 kap. 23 § ersätts hänvisning till IAS 18 med en hänvisning till IFRS 15 och hänvisningen till punkt 3 avseende IAS 38 i RFR 2 Redovisning för juridiska personer utgår.
- I de allmänna råden till 2 § i bilaga 2 ersätts hänvisningarna i tredje och fjärde styckena, till IAS 18 med tillhörande bilaga, med hänvisningar till IFRS 15 med tillhörande vägledning.

Ändring med anledning av beslutade lagändringar:

- I 1 kap. 1 § ersätts hänvisningarna till 14 § lagen om utländska filialer m.m. med hänvisningar till 6 kap. 3 a § bokföringslagen.

Remisspromemorian: Förslaget hade i stort sett samma innehåll. Strykningen av hänvisningen till punkt 3 avseende IAS 38 i RFR 2 Redovisning för juridiska personer fanns inte med i förslaget.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det. Anledningen till strykningen av hänvisningen till punkt 3 avseende IAS i RFR 2 Redovisning för juridiska personer är att den bestämmelsen i RFR 2 har utgått.

2.14 Ikraftträdande och övergångsregler

Finansinspektionens ställningstagande: Ändringarna i redovisningsföreskrifterna ska träda i kraft den 1 januari 2018.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Föreskriftsändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2018.

Ändringar som Finansinspektionen inför med anledning av lagändringar i filiallagen och bokföringslagen (se prop. 2016/17:149) ska börja tillämpas samtidigt som lagändringarna. Det innebär att dessa ändringar gäller för årsbokslut och årsredovisningar som upprättas per den 31 december 2017.

Övriga ändringar ska tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2017, dvs. samtidigt som IFRS-ändringarna och ändringarna i rekommendationen från Rådet för finansiell rapportering.

3 Ändringar i rapporteringsföreskrifterna

3.1 Inledning

De kvartals- och årsbokslutsuppgifter som kreditinstitut och värdepappersbolag rapporterar till Finansinspektionen ska överensstämma med de års- och delårsbokslut som företagen upprättar. Rapporteringen görs enligt blanketten *Standardrapport* som finns i bilaga 1 till rapporteringsföreskrifterna. Uppgifterna rapporteras kvartalsvis. Anvisningar om hur blanketten fylls i finns i bilaga 2 till föreskrifterna.

Finansinspektionen gör nu ändringar i bilagorna 1 och 2 till rapporteringsföreskrifterna. Vissa av ändringarna sker på grund av de nya redovisningsreglerna i IFRS 9. Andra ändringar görs till följd av ändringarna i redovisningsföreskrifterna.

Några av ändringarna har sin bakgrund i att Finansinspektionen, i egenskap av statistikansvarig myndighet, ansvarar för vissa delar av finansmarknadsstatistiken. Dessa ändringar behövs för att upprätthålla en statistik som lever upp till nationella och internationella (Europeiska centralbanken [ECB] och Eurostat) krav.

Finansinspektionen ger nedan en närmare beskrivning av ändringarna i rapporteringsföreskrifterna, samt de principiella överväganden som myndigheten gjort.

Slutligen görs också några redaktionella ändringar och förtydliganden i bilagorna. Dessa motiveras inte särskilt nedan eftersom de inte innebär någon ändring i sak. Remissinstanserna har inte heller haft några synpunkter på ändringarna.

I remisspromemorian aviserades ändringar i systemet för inrapportering. Finansinspektionen har under hösten utrett olika alternativ för inrapportering. Utredningen har visat att det för närvarande inte finns förutsättningar att förändra det system som Standardrapporten rapporteras i. Rapporteringen ska därför tills vidare göras på samma sätt och i samma system som i dag, vilket också kommunicerades på Finansinspektionens webbplats den 17 oktober 2017.

3.2 Avsnitt A i blanketten Standardrapport

Finansinspektionens ställningstagande: Posten A49 ”Förvaltade fonders sammanlagda fondvärde” i bilaga 1 utgår. Även de tillhörande anvisningarna i bilaga 2 utgår.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har inte haft några synpunkter på förslaget.

Finansinspektionens skäl: Som en följd av att värdepappersbolag inte längre får ha tillstånd att förvalta alternativa investeringsfonder utgår posten A49 ”Förvaltade fonders sammanlagda fondvärde” ur blanketten, liksom tillhörande anvisningar till posten.

3.3 Avsnitt C i blanketten Standardrapport

Finansinspektionens ställningstagande: Specificering av lånefordringar i avsnitt C i bilaga 1 anpassas till IFRS 9-reglerna. Rapportering av avsättningar för åtaganden och givna finansiella garantier för poster utanför balansräkningen införs.

Den föreslagna ändringen av specifikationen av svenskregistrerade värdepappersfonder och specialfonder, posterna C46–C48 i nuvarande blankett, genomförs inte.

Remisspromemorian: Förslaget innehöll en ändrad specificering av svenskregistrerade värdepappersfonder och specialfonder. I övrigt hade förslaget samma innehåll.

Remissinstanserna: Svenska Bankföreningen anser att uppgifterna som specificerar svenskregistrerade värdepappersfonder och specialfonder kan hämtas från den kommande rapporteringen till värdepappersdatabasen VINN. Ett viktigt argument för att införa VINN var att minska annan rapportering för bankerna. Ett införande av rapporteringskravet i Standardrapporten innebär därför en dubbelrapportering för berörda banker, skriver föreningen. I övrigt har inga synpunkter framförts på förslaget.

Finansinspektionens skäl: Som en följd av en ny specificering av lånefordringar enligt IFRS 9-reglerna utgår posterna C77–C94 och C97–C99 i nuvarande blankett och ersätts med en ny specifikation av lånefordringar.

Mot denna bakgrund ska rapportering av redovisat värde för lånefordringar ske i respektive kreditförluststadie. I varje stadie för förlustreserveringar rapporteras ingående balans, förändringar och utgående balans för reserveringar.

Stadie 1 innebär att kreditrisken inte har ökat betydligt sedan första redovisningstillfället, varför förlustreserven värderas till ett belopp motsvarande tolv månaders förväntade kreditförluster.

Stadie 2 innebär att kreditrisken har ökat betydligt sedan första redovisningstillfället, varför förlustreserven värderas till ett belopp motsvarande förväntade kreditförluster för återstående löptid.

Stadie 3 innebär att lånefordringarna är kreditförsämrade på balansdagen.

Företagen ska i varje stadie rapportera inbetalningar på lånefordringar som bortskrivits under tidigare perioder, samt beloppet av lånefordringar som bortskrivits direkt mot resultaträkningen under perioden.

Företagen ska för förluststadie 2 och 3 rapportera hur mycket av utgående balans av reserveringar för lånefordringar som – vad gäller förvärvade kreditförsämrade portföljer – utgör ackumulerade ändringar av förväntade förluster under återstående löptid.

Det införs även rapportering av avsättningar för åtaganden och givna finansiella garantier för poster utanför balansräkningen (post C114).

Eftersom det remitterade förslaget som specificerar svenskregistrerade värdepappersfonder och specialfonder skulle innebära en dubbelrapportering avstår Finansinspektionen från att genomföra förslaget i den delen.

3.4 Avsnitt D i blanketten Standardrapport

Finansinspektionens ställningstagande: Följande ändringar görs i avsnitt D i bilaga 1:

- Specifikationen av ränteintäkter och räntekostnader utökas med poster för derivaträntor.
- Specifikationen av nettoresultat av finansiella transaktioner anpassas med en post för reavinster och reaförluster vid avyttring av värdepapper som klassificerats som anläggningstillgångar.
- Specifieringen av kreditförluster anpassas till IFRS 9-reglerna.

Remisspromemorian: Enligt förslaget skulle specifikationen av övriga provisioner, som en del av provisionsintäkter, utökas med övriga provisionsintäkter från hushåll. I övrigt hade förslaget samma innehåll.

Remissinstanserna: Svenska Bankföreningen anser att det behöver förtydligas ytterligare vad som menas med hushåll i den föreslagna rapporteringen av övriga provisionsintäkter från hushåll. Föreningen anser att definitionen bör utgå från SCB:s banksektorkoder och att det utifrån förslaget inte är tydligt om posten bara innefattar svenska hushåll, vilket bör vara fallet om den ska användas för att förbättra de svenska inflationsmåten. Övriga remissinstanser har inte haft några synpunkter på förslaget.

Finansinspektionens skäl: För att förbättra finansmarknadsstatistiken utökar Finansinspektionen specifikationerna av ränteintäkter och räntekostnader med räntor på derivatinstrument enligt posterna D5 och D11. Specifieringen av räntor tillhörande derivat används för att exkludera den typen av räntor i beräkningen av det reala sparandet i de Reala räkenskaperna, som är en del av nationalräkenskaperna. Enligt ESA 2010³ ska det reala sparandet exkludera både omvärderingar och finansiella transaktioner. Räntor som tillhör derivat ses som finansiella transaktioner. Finansmarknadsstatistiken kommer att förbättras eftersom SCB i nuläget har med finansiella transaktioner i det reala sparandet som inte borde påverka det reala sparandet.

Som en anpassning till ändringar i redovisningsföreskrifterna ska reavinster eller reaförluster rapporteras som post D28 i specifikationen av Nettoresultat av finansiella transaktioner, vid avyttring av värdepapper som klassificerats som anläggningstillgångar. Anpassningen innebär att rapporteringen av specifikationen av övriga rörelseintäkter, posterna D31 och D32, utgår.

³ ESA 2010 (European System of National and Regional Accounts 2010) – är en förordning enligt vilken alla medlemsländer ska beräkna sina nationalräkenskaper. Nya ENS/ESA-förordningen har beteckningen 549/2013. Alla EU-medlemsländer har publicerat nationalräkenskaper enligt den uppdaterade förordningen senast under september månad 2014.

IFRS 9-reglerna innebär att specificeringen av kreditförluster anpassas från och med 2018.

Slutligen ska kreditförluster rapporteras uppdelade på nettokostnaden för reserveringar av lånefordringar, post D52 samt avsättningar för åtaganden och givna finansiella garantier, post D53.

Finansinspektionen kan ha förståelse för *Svenska Bankföreningens* synpunkt att det remitterade förslaget att utöka specifikationen av övriga provisioner, som en del av provisionsintäkterna, med övriga provisionsintäkter från hushåll, behöver förtydligas ytterligare innan det genomförs. Det gäller både vad som ska anses som hushåll och vilka hushåll som ska omfattas. Det finns inte utrymme för sådana överväganden inom ramen för detta regelprojekt. Finansinspektionen kan dock komma att återkomma i frågan vid en framtida revidering av blanketten Standardrapport.

3.5 Ikraftträdande och övergångsregler

Finansinspektionens ställningstagande: Föreskriftsändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2018 och tillämpas första gången på rapportering som avser balansdagen den 31 mars 2018.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har inte haft några synpunkter på förslaget.

Finansinspektionens skäl: Finansinspektionen bedömer att företagen får tillräcklig tid att förbereda sig för ändringarna med tanke på att den första rapporteringen enligt de nya reglerna kommer att äga rum i april 2018.

4 Förslagets konsekvenser

Syftet med redovisnings- och rapporteringsföreskrifterna är att säkerställa att institutens externa redovisning, respektive rapportering till Finansinspektionen, håller en hög och enhetlig standard. Föreskriftsändringarna bör innebära minskade eller oförändrade kostnader för instituten. Nedan följer en beskrivning av förslagets konsekvenser som är uppdelad i konsekvenser av redovisningsändringar och av rapporteringsändringar.

4.1 Konsekvenser av redovisningsföreskrifterna

4.1.1 Berörda företag

Ändringarna berör de företag som omfattas av redovisningsföreskrifterna, dvs. samtliga kreditinstitut (banker och kreditmarknadsföretag) och värdepappersbolag, vissa finansiella holdingföretag samt vissa filialer till utländska kreditinstitut och värdepappersbolag.

Vid tidpunkten för remissen fanns det i Sverige knappt 130 kreditinstitut, närmare 110 värdepappersbolag, drygt 80 konsoliderade grupper och knappt 30 filialer till utländska kreditinstitut och värdepappersbolag.

4.1.2 Kostnader för företagen

Finansinspektionen bedömer att ändringarna sammantaget underlättar tillämpningen av föreskrifterna genom att inaktuella regler tas bort och befintliga regler anpassas till uppdaterade IFRS-regler och lagregler.

Ändringarna i redovisningsföreskrifterna ger vägledning för redovisningen på områden som företagen ofta ställer frågor om. Ändringarna bör därför bidra till mer användbara föreskrifter.

Ändringarna bedöms inte påverka den administrativa bördan för företagen och bör ha marginell inverkan på företagets redovisning eller processer och system för att ta fram redovisningsinformation. Detta eftersom ändringarna inte innebär några materiella förändringar av den information som företagen behöver ta fram. Ändringarna bör därför, enligt Finansinspektionens uppfattning, inte medföra några nämnbara administrativa, materiella eller finansiella kostnader för företagen utöver de kostnader som uppstår med anledning av IFRS-ändringarna och lagändringarna.

4.1.3 Konsekvenser för små företag

Ändringarna bedöms inte få några andra konsekvenser för små institut än för större. Genom att förtydliga och uppdatera reglerna minskar företagens behov av att vända sig till Finansinspektionen med frågor om tolkningar och förtydliganden av regelverket. Detta kan vara en fördel för de mindre företagen jämfört med de större, då de förstnämnda ofta har mindre resurser. Det kan bidra till att de mindre företagen kan använda sina resurser mer effektivt och där de bäst behövs.

4.1.4 Konsekvenser för konkurrensen och marknaden

Ändringarna bedöms inte påverka konkurrensen mellan de berörda instituten. Förtydliganden och uppdateringar i regelverket gynnar samtliga företag. Ändringarna innebär inte heller att inträdeshindren höjs för andra företag som vill komma in på marknaden. Tvärtom bör tydligare regler förenkla för företag som vill in på marknaden. Bedömningen är alltså att de uppdaterade redovisningsföreskrifterna inte kommer att påverka konkurrensförhållandena på marknaden.

4.2 Konsekvenser av rapporteringsföreskrifterna

4.2.1 Berörda företag

Rapporteringsändringarna berör de företag som omfattas av rapporteringsföreskrifterna, dvs. samtliga kreditinstitut och värdepappersbolag samt vissa filialer till kreditinstitut och värdepappersbolag och vissa koncerner.

Vid tidpunkten för remissen träffades omkring 420 företag av kraven enligt rapporteringsföreskrifterna. Av dessa är knappt 130 kreditinstitut, närmare 110 värdepappersbolag, 150 filialer och drygt 30 koncerner.

I den totala kostnadsuppskattningen är inte filialer inkluderade, eftersom de ingår i moderbolaget.

4.2.2 Kostnader för företagen

Finansinspektionen bedömer att företagen kommer att behöva anpassa datasystem med anledning av ändringarna, vilket innebär en viss kostnad. Kostnaden beror till stor del på vilken intern lösning som företaget har i dag för att sammanställa och lämna uppgifter till Finansinspektionen.

Det är troligt att kostnaderna blir lägre för små företag, som ofta har en enklare systemlösning. Alternativet att inte anpassa rapporteringen innebär på kort sikt små kostnader, medan det på längre sikt leder till högre kostnader eftersom olika uppgifter ska tas fram beroende på mottagare. Ändringarna är relativt omfattande. Men eftersom merparten av ändringarna som baseras på IFRS 9 är kända sedan tidigare bör företagen hinna göra dem innan det första rapporteringstillfället (kvartal 1, 2018). Rapporteringen för det tillfället ska vara Finansinspektionen tillhanda senast den 30 april 2018.

4.2.3 Kostnadsberäkning

För ett större⁴ företag beräknas ändringarna innebära en anpassning där tidsåtgången uppskattas till 100–150 timmar. Antalet stora företag är 13.

För mellanstora⁵ företag beräknas ändringarna innebära en anpassning där tidsåtgången uppskattas till 75–100 timmar. Antalet mellanstora företag är 34.

För små⁶ företag beräknas ändringarna innebära en anpassning där tidsåtgången uppskattas till 50–75 timmar. Antalet små företag är 228.

⁴ Balansomslutning > 100 miljarder kronor.

⁵ Balansomslutning 10–100 miljarder kronor.

⁶ Balansomslutning < 10 miljarder kronor.

Analysen av antalet arbetstimmar utgår från ett antagande att systemförändringar och systemuppdateringar kan lösas av företagets egen it-personal, dvs. att inga nya system behöver köpas in.

Kostnaden för den ändrade regleringen beräknas enligt ovanstående förutsättningar uppgå till:

	Kostnad totalt	
	Min.	Max.
Stora företag	1 690 000	2 535 000
Mellanstora företag	3 315 000	4 420 000
Små företag	14 820 000	22 230 000
TOTALT	19 825 000	29 185 000

Min. = Det lägre antalet bedömda timmar i intervallet.

Max. = Det högre antalet bedömda timmar i intervallet.

Kostnaden beräknas på en timkostnad på 1 300 kronor.

	Kostnad per företag	
	Min.	Max.
Stora företag	130 000	195 000
Mellanstora företag	97 500	130 000
Små företag	65 000	97 500
GENOMSnitt	72 091	106 127

Min. = Det lägre antalet bedömda timmar i intervallet.

Max. = Det högre antalet bedömda timmar i intervallet.

Kostnaden beräknas på en timkostnad på 1 300 kronor.

Den totala kostnaden per institut är beräknad som ett genomsnitt för de stora, mellanstora och små instituten.

4.2.4 Konsekvenser för små företag

Ändringarna bedöms inte få några andra konsekvenser för små företag än för större företag. Ändringarna bör kunna genomföras av företagets egen personal. Som angetts tidigare bedömer Finansinspektionen att små företag med en enklare systemlösning kommer att kunna genomföra ändringarna till en lägre kostnad.

Ändringarna bedöms inte påverka konkurrensen mellan de berörda företagen. Förtydliganden och uppdateringar i regelverket gynnar samtliga företag. Ändringarna innebär inte heller att inträdeshindren höjs för andra företag som vill komma in på marknaden.

4.3 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

Finansinspektionen bedömer att ändringarna kommer att bidra till att reglerna blir tydligare och mer ändamålsenliga, vilket är till nytta både för samhället

och för konsumenterna.

En tillförlitlig och enhetlig extern redovisning är viktig för både berörda institut och för Finansinspektionens arbete med att främja väl fungerande marknader, finansiell stabilitet och ett gott konsumentskydd.

För att uppnå en hög och enhetlig standard i både företagens externa redovisning och rapportering till Finansinspektionen är det nödvändigt med tydliga och ändamålsenliga redovisnings- och rapporteringsföreskrifter, vilket ändringarna förväntas bidra till.

Detta gagnar investerare och andra intressenter som vill ha tydlig och meningsfull information om företagens verksamhet. Välinformerade investerare förväntas fatta välgrundade beslut, vilket bidrar till att samhällets resurser investeras där de används mest effektivt och produktivt. Tydliga och ändamålsenliga redovisningsföreskrifter är därmed till nytta för samhället i stort.

4.4 Konsekvenser för Finansinspektionen

Ändringsföreskrifterna innebär inte att behovet av resurser ökar för Finansinspektionen. Tvärtom förväntas de uppdaterade och tydligare föreskrifterna ge vägledning och minska risken för missförstånd. Det bör i sin tur minska institutens behov av att ställa frågor till Finansinspektionen om hur de ska tolka regelverket och göra det lättare att jämföra instituten med varandra.

4.5 Tidpunkt för ikraftträdande

Ändringarna i redovisnings- och rapporteringsföreskrifterna träder i kraft den 1 januari 2018. Ändringarna i redovisningsföreskrifterna tillämpas på årsbokslut, årsredovisningar- och koncernredovisningar som upprättas för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2017 samt på delårsrapporter som upprättas för del av sådant räkenskapsår. Bestämmelserna i 1 kap. 1 § tillämpas första gången på årsbokslut och årsredovisningar som upprättas per den 31 december 2017.

Rapporteringsföreskrifterna tillämpas första gången på rapportering som avser balansdagen den 31 mars 2018.

Några omständigheter utöver tidpunkten för lagändringarnas ikraftträdande och tillämpningen av IFRS, behöver Finansinspektionen inte beakta när det gäller ikraftträdandet av de föreslagna föreskrifterna. Det bedöms inte heller behövas några särskilda informationsinsatser med anledning av de föreslagna ändringarna, eftersom de inte innebär några större ändringar i sak.

Bilaga 1 Rapporteringsföreskrifterna

Poster som tillkommer

Följande rader i blanketten påverkas av förslaget:

- Rad C77: Redovisat värde för lånefordringar i stadie 1 före reserveringar
 - Rad C78: Ingående balans för reserveringar för lånefordringar
 - Rad C79: Ökning av reserveringar hänförliga till nya eller förvärvade lånefordringar
 - Rad C80: Minskning av reserveringar hänförliga till borttagna lånefordringar
 - Rad C81: Förändring av reserveringar hänförliga till förändringar av kreditrisk
 - Rad C82: Förändring av reserveringar hänförliga till modifierade lånefordringar
 - Rad C83: Minskning av reserveringar hänförliga till bortskrivna lånefordringar
 - Rad C84: Övriga justeringar
 - Rad C85: Utgående balans, reserveringar för lånefordringar (C78:C84)
 - Rad C86: Inbetalt på tidigare perioders bortskrivningar
 - Rad C87: Periodens bortskrivning direkt mot resultaträkningen
 - Rad C88: Redovisat värde för lånefordringar i stadie 2 före reserveringar
 - Rad C89: Ingående balans för reserveringar för lånefordringar
 - Rad C90: Ökning av reserveringar hänförliga till nya eller förvärvade lånefordringar
 - Rad C91: Minskning av reserveringar hänförliga till borttagna lånefordringar
 - Rad C92: Förändring av reserveringar hänförliga till förändringar av kreditrisk
 - Rad C93: Förändring av reserveringar hänförliga till modifierade lånefordringar
 - Rad C94: Minskning av reserveringar hänförliga till bortskrivna lånefordringar
 - Rad C95: Övriga justeringar
 - Rad C96: Utgående balans, reserveringar för lånefordringar (C89:C95)
 - Rad C97: – varav för, förvärvade kreditförsämrade portföljer, ackumulerade ändringar av förväntade förluster för återstående löptid
 - Rad C98: Inbetalt på tidigare perioders bortskrivningar
 - Rad C99: Periodens bortskrivning direkt mot resultaträkningen
 - Rad C100: Redovisat värde för lånefordringar i stadie 3 före reserveringar
 - Rad C101: Ingående balans för reserveringar för lånefordringar
 - Rad C102: Ökning av reserveringar hänförliga till nya eller förvärvade lånefordringar
 - Rad C103: Minskning av reserveringar hänförliga till borttagna lånefordringar
 - Rad C104: Förändring av reserveringar hänförliga till förändringar av kreditrisk
 - Rad C105: Förändring av reserveringar hänförliga till modifierade lånefordringar
 - Rad C106: Minskning av reserveringar hänförliga till bortskrivna lånefordringar
 - Rad C107: Övriga justeringar
 - Rad C108: Utgående balans, reserveringar för lånefordringar (C101:C107)
 - Rad C109: – varav för, förvärvade kreditförsämrade portföljer, ackumulerade ändringar av förväntade förluster för återstående löptid
 - Rad C110: Inbetalt på tidigare perioders bortskrivningar
 - Rad C111: Periodens bortskrivning direkt mot resultaträkningen
 - Rad C114: Ackumulerade avsättningar för åtaganden och givna finansiella garantier
-
- Rad D5: Derivatinstrument
 - Rad D11: Derivatinstrument

Rad D27: Reavinster/reaföruster vid avyttring av värdepapper som klassificerats som anläggningstillgångar
Rad D51: Periodens nettokostnad för reserveringar av lånefordringar
Rad D52: Periodens nettokostnad för avsättningar för åtaganden och givna finansiella garantier

Poster som tas bort

Följande rader i blanketten påverkas av förslaget (numrering enligt nu gällande FFFS 2016:18):

Rad A49: Förvaltade fonders sammanlagda fondvärde
Rad C77: Ingående balans för reserveringar för lånefordringar
Rad C78: Periodens reserveringar
Rad C79: Återförda reserveringar
Rad C80: Reserver som tagits i anspråk för bortskrivningar
Rad C81: Övriga justeringar
Rad C82: Utgående balans, reserveringar för lånefordringar (C77:C81)
Rad C83: Ingående balans för reserveringar för lånefordringar
Rad C84: Periodens reserveringar
Rad C85: Återförda reserveringar
Rad C86: Reserver som tagits i anspråk för bortskrivningar
Rad C87: Övriga justeringar
Rad C88: Utgående balans, reserveringar för lånefordringar (C83:C87)
Rad C89: Ingående balans för reserveringar för lånefordringar
Rad C90: Periodens reserveringar
Rad C91: Återförda reserveringar
Rad C92: Reserver som tagits i anspråk för bortskrivningar
Rad C93: Övriga justeringar
Rad C94: Utgående balans, reserveringar för lånefordringar (C89:C93)
Rad C97: Reservering avseende utlåning till kreditinstitut och allmänheten exklusive leasing
Rad C98: Reservering avseende leasing
Rad C99: Övriga reserveringar
Rad D31: Reavinster vid avyttring av värdepapper som klassificerats som anläggningstillgångar
Rad D32: Övrigt
Rad D50: Reaföruster vid avyttring av värdepapper som klassificerats som anläggningstillgångar
Rad D51: Övrigt
Rad D52: Periodens reserveringar
Rad D53: Periodens bortskrivning direkt mot resultaträkningen
Rad D54: Återförda reserveringar
Rad D55: Inbetalt på tidigare års bortskrivningar
Rad D56: Periodens nettokostnad för specifika reserveringar för individuellt värderade lånefordringar (D52:D55)
Rad D57: Periodens reserveringar
Rad D58: Periodens bortskrivning direkt mot resultaträkningen
Rad D59: Återförda reserveringar
Rad D60: Inbetalt på tidigare års bortskrivningar
Rad D61: Periodens nettokostnad för specifika reserveringar för kollektivt värderade

lånefordringar (D57:D60)

Rad D62: Periodens reserveringar

Rad D63: Periodens bortskrivning direkt mot resultaträkningen

Rad D64: Återförda reserveringar

Rad D65: Inbetalt på tidigare års bortskrivningar

Rad D66: Periodens nettokostnad för kollektiva reserveringar (D62:D65)

Rad D67: Periodens nettokostnad för infriande av garantier och andra ansvarsförbindelser

Bilaga 2 Redovisningsföreskrifterna

IFRS-ändringar som ännu inte är beslutade av EU

Följande regeländringar som EU planerar att anta eller som har antagits under 2017, medför inga förslag till ändringar i redovisningsföreskrifterna.

- Amendments to IFRS 4: Applying IFRS 9 Financial Instruments with IFRS 4 Insurance Contracts, utgiven av IASB den 12 september 2016.
- Amendments to IAS 12: Recognition of Deferred Tax Assets for Unrealised Losses, utgiven av IASB den 19 januari 2016.
- Amendments to IAS 7 Disclosure Initiative, utgiven av IASB den 29 januari 2016.
- Clarifications to IFRS 15 Revenue from Contracts with Customers, utgiven av IASB den 12 april 2016.
- Amendments to IFRS 2: Classification and Measurement of Share-based Payment Transactions, utgiven av IASB den 20 juni 2016.
- Amendments to IAS 40 – Transfers of Investment Property, utgiven av IASB den 8 december 2016.
- Annual Improvements to IFRS 2014–2016 Cycle, utgiven av IASB den 8 december 2016.
- IFRIC 22 Foreign Currency Transactions and Advance Consideration, utgiven av IASB den 8 december 2016.